

ΤΗ Θ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Μαθθία.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, ἰστῶμεν Στίχους ς' καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς γ' καὶ τοῦ Ἁγίου γ'.

Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς

Ἦχος α'

Τῶν οὐρανίων ταγμάτων

Τῆς παναγίας ἐνδόξου Μεταμορφώσεως, τὴν ἑορτὴν ποιοῦντες, τὴ παρούση ἡμέρα, Χριστὸν δοξολογοῦμεν, τὸν τὴν ἡμῶν, τῷ πυρὶ τῆς θεότητος, ἀναμορφώσαντα φύσιν, καὶ ὡς τὸ πρὶν, ἀφθαρσία καταστράψαντα.

Ἐπὶ τὸ ἅγιον ὄρος δεῦτε ἀνέλθωμεν, καὶ τὴν παμφαεστάτην, Μεταμόρφωσιν πίστει, κατίδωμεν Κυρίου, τούτῳ πιστῶς, ἐκβοῶντες καὶ λέγοντες, Σὺ εἶ Θεὸς ἡμῶν ὁ μόνος, ὁ σαρκωθείς, καὶ θεώσας τὸ ἀνθρώπινον.

Αὕτη ἐστὶν ἡ ἡμέρα ἡ πανσεβάσμιος, καθ' ἣν μεταμορφοῦται, ὁ Χριστὸς συμπαρόντων, Μωσέως καὶ Ἡλίας καὶ τῶν αὐτοῦ, Μαθητῶν ἐν τῷ ὄρει Θαβώρ, φωνὴ δὲ θεία προῆλθεν, Οὗτός ἐστιν, ἀληθῶς ὁ ἐκλεκτός μου Υἱός.

Στιχηρὰ τοῦ Ἁγίου

Ἦχος ὁ αὐτός

Πανεύφημοι μάρτυρες

Μαθθία μακάριε Ἐδέμ, νοητῆς ἐξέβλυσας, ὡς ποταμὸς προσκλυζόμενος, ἐνθέοις ὕδασι, καὶ τὴν γῆν ἀρδείαις, μυστικαῖς κατήρδευσας, καὶ ταύτην καρποφόρον ἀνέδειξας, διὸ ἰκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Μαθθία Ἀπόστολε χορόν, θεῖον ἀνεπλήρωσας, ἐξ οὗ Ἰούδας ἐκπέπτωκε, καὶ θεαῖς ἀστραπαῖς, τῶν σοφῶν σου λόγων, σκότος ἀπεδίωξας, τῆς εἰδωλομανίας ἐν Πνεύματι, καὶ νῦν ἰκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Μαθθία θεόπνευστε τροχῶ, τῷ τοῦ κόσμου ἔφαναν, αἱ ἀστραπαὶ τῶν δογμάτων σου, πάντας φωτίζουσαι, πάντας ὀδηγοῦσαι, θεῖαν πρὸς ἐπίγνωσιν, δοχεῖα τοῦ φωτός ἐργαζόμεναι, τοὺς πρὶν καθεύδοντας, ἐν νυκτὶ τῆς ματαιότητος, καὶ ἐν σκότει, πάσης ἀθεότητος.

Δόξα... Καὶ νῦν... Ἦχος β'

Ὁ φωτὶ σου ἄπασαν, τὴν οἰκουμένην ἀγίασας, εἰς ὄρος ὑψηλὸν μετεμορφώθης, Ἀγαθέ, δείξας τοῖς Μαθηταῖς σου τὴν δυναστείαν σου, ὅτι κόσμον λυτροῦσαι ἐκ παραβάσεως, διὸ βοῶμέν σοί, Εὐσπλαγγνε Κύριε, σῶσον τὰς φυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος πλ. β'

Αἱ Ἀγγελικαὶ

Λάμπας ὑπὲρ νοῦν, ἐκ Παρθένου Παναγίας, Λόγε τοῦ Θεοῦ, τόν, Ἀδὰμ ὄλον φορέσας, τὴν πρὶν ἀμαυρωθεῖσαν, φύσιν πᾶσαν ἐλάμπρυνας, θεία τῆς μορφῆς σου ἀλλοιώσει, μεταμορφωθείς ἐπὶ τοῦ ὄρους, Θαβώρ Δέσποτα, πρὸ τοῦ τιμίου σου Σταυροῦ, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Στίχ. Σοὶ εἰσὶν οἱ οὐρανοί, καὶ σὴ ἐστὶν ἡ γῆ.

Ὅρος τὸ ποτέ, ὄν ζοφῶδες καὶ καπνῶδες, τίμιον ἰδοῦ, νὺν καὶ ἅγιον ὑπάρχει, ὁ πρὶν τὸν Ἰσραὴλ γάρ, ὀδηγήσας ὡς γέγραπται, στύλω πυριμόρφω καὶ νεφέλῃ, σήμερον ἐξέλαμψεν ἀρρήτως, ὑπὲρ ἥλιον, Χριστὲ ἐν τούτῳ ὡς Θεός, φαιδρύνας τὰ σύμπαντα.

Στίχ. Θαβῶρ καὶ Ἑρμῶν ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀγαλλιάσονται.

Νὺν δουλοπρεπῶς, συλλαλοῦντες τῷ Δεσπότη, βλέπων ὁ Κηφάς, ἐν Θαβῶρ τοὺς δύο ἄνδρας, Καλὸν ἐστὶν ἐβόα, ὧδε εἶναι, ποιήσωμεν, τρεῖς σκηνὰς εἴ θέλεις ἀνὰ μέρος, σοὶ Χριστὲ Μωσεῖ τε καὶ Ἥλιᾳ, τοῖς οἰκέταις σου, ὅπερ ἐλάλει μὴ εἰδώς, θάμβει γὰρ συνείχετο.

Δόξα... Καὶ νύν... Ἦχος β'

Ὁ ἐν τῷ ὄρει τῷ Θαβῶρ, μεταμορφωθείς ἐν δόξῃ Χριστὲ ὁ Θεός, καὶ ὑποδείξας τοῖς Μαθηταῖς σου, τὴν δόξαν τῆς σῆς θεότητος, καταύγασον καὶ ἡμᾶς, τῷ φωτὶ τῆς σῆς ἐπιγνώσεως, καὶ ὀδήγησον ἐν τῇ τρίβῳ τῶν ἐντολῶν σου, ὡς μόνος ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Τοῦ Ἀποστόλου Ἦχος γ'

Ἀπόστολε Ἅγιε Μαθθία, πρέσβευε τῷ ἐλεήμονι Θεῷ ἵνα πταισμάτων ἄφεσιν, παράσχη ταῖς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς

Ἀπολυτίκιον Ἦχος βαρὺς

Μεταμορφώθης ἐν τῷ ὄρει Χριστὲ ὁ Θεός, δείξας τοῖς Μαθηταῖς σου τὴν δόξαν σου, καθὼς ἠδυναντο, Λάμψον καὶ ἡμῖν τοῖς ἁμαρτωλοῖς, τὸ φῶς σου τὸ αἰδίου, πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, φωτοδότα δόξα σοί.

Ἀπόλυσις

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν

Κάθισμα Ἦχος δ'

Κατεπλάγη Ἰωσήφ

Ἐπὶ τὸ ὄρος τὸ Θαβῶρ, μετεμορφώθης Ἰησοῦ, καὶ νεφέλῃ φωτεινῇ, ἐφηπλωμένη ὡς σκηνή, τοὺς Ἀποστόλους τῆς δόξης σου Κατεκάλυψεν, ὅθεν καὶ εἰς γῆν ἐναπέβλεπον, μὴ φέροντες ὄραν τὴν λαμπρότητα, τῆς ἀπροσίτου δόξης τοῦ προσώπου σου, τῆς θεϊκῆς ὑπεράγαθε, ὁ τότε τούτοις, τὸ φῶς σου λάμπσας, φώτισον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα... Καὶ νύν... Τὸ αὐτὸ

Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν

Κάθισμα ὁμοιον

Τὴ ἀπροσίτω Ἰησοῦ, δόξῃ τοῦ θείου σου φωτός, μεταμορφούμενος τοῖς σοῖς, ἔλαμψας θείοις Μαθηταῖς, τῷ Ἰωάννῃ καὶ Πέτρῳ καὶ Ἰακώβῳ, ἐξέστησας αὐτούς, τῇ θεῖα χάριτι, φωνῆς γὰρ πατρικῆς, ἀγαπητὸν σὲ Υἱόν, προσμαρτυρούσης ἤκουον, καὶ εἶδον, τὴν τοῦ προσώπου σου δόξαν φρικτὴν, Σωτὴρ ὁ πάντας, θέλων σωθῆναι, φώτισον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα... Καὶ νύν... Τὸ αὐτὸ

Εἶτα οἱ Κανόνες, ὁ πρῶτος τῆς Ἑορτῆς καὶ τοῦ Ἁγίου οὔτος, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς.

Ἦμνοι σε μέλω Μαθθία Χριστοῦ φίλε.

Θεοφάνους.

Ὦδὴ α' Ἦχος πλ. δ'
Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ

Ἕμνοις σου τὴν φωσφόρον, μέλποντα Μαθθία νὺν πανήγυριν, οὐρανόθεν μοὶ αἴγλην, σωτηρίας δοθῆναι ἰκέτευε.

Μέγας ἥλιος ὄφθης, φωτὶ τῷ μεγάλῳ ἀξιάγαστε, μεθ' ἡμῶν γενομένῳ, ὁμιλήσας ἀμέσως, Ἀπόστολε.

Νόμοις τοῖς τοῦ Δεσπότη, Μάκαρ καθυπεύκτων τῆ σαγήνη σου, συλλαμβάνεις τῆς γλώττης, ἐκ βυθοῦ ἀγνωσίας τὰ πέρατα.

Θεοτοκίον

Ὅλον μὲ διασώζει, Λόγος ὁ ὑπέρθεος χρηστότητι, βουληθεὶς ἐκ γαστροῦ σου, σαρκωθῆναι ἀγνή Μητροπάρθενε.

Ὦδὴ γ'
Σὺ εἶ τὸ στερέωμα

Ἰσχυσας σθενούμενος, ζωαρχικῶ σοφὲ νεύματι, τοῦ ἰσχυροῦ σκύλα διαρπᾶσαι, καὶ δουλῶσαι τὴ χάριτι.

Στέργων τὸν Διδάσκαλον, καθυπουργῶν αὐτοῦ νεύμασι, πανουργικοῖς πλάνης διασώξεις, τοὺς βροτοὺς ἀξιάγαστε.

Σὲ τὸν δωδεκάριθμον, τῶν Μαθητῶν χορὸν ἅγιον, τὸ πανουργόν, Πνεῦμα συμπληροῦντα, θεωρητῆμον ἐκλέγεται.

Θεοτοκίον

Ἔχων σὲ βοήθειαν, τῶν δυσμενῶν ὀρμᾶς Ἀχραντε, οὐ δειλιῶ, ἔχων σὲ προστάτιν, τὰς αὐτῶν τρέπω φάλαγγας.

Ὁ Εἰρμὸς

«Σὺ εἶ τὸ στερέωμα, τῶν προστρέχόντων σοὶ Κύριε, σὺ εἶ τὸ φῶς, τῶν ἐσκοτισμένων, καὶ ὑμνεῖ σὲ τὸ πνεύμά μου».

Κάθισμα Ἦχος πλ. δ'
Τὴν Σοφίαν

Ἀτραπαῖς σου τῶν λόγων τῶν θεϊκῶν, καταφλέξας τὴν πλάνην τὴν πονηράν, πιστοὺς κατεφώτισας, ἀνυμνεῖν τὴν ἐν σώματι, παρουσίαν Μάκαρ, τοῦ πάντων δεσπότης, καὶ αὐτοῦ τὸ πάθος τὸ θεῖον ἐζήλωσας, ὅθεν συνελθόντες, τὴν ἁγίαν σου μνήμην, τελοῦμεν γηθόμενοι, καὶ συμφώνως βοῶμέν σοί, Μαθθία Ἀπόστολε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα... Καὶ νὺν... Τῆς Ἑορτῆς
Ἦχος δ' Ἐπεφάνης σήμερον

Ἑορτὴ ὑπέρλαμπρος, ἡ τοῦ Δεσπότη, ἦλθε, δεῦτε ἅπαντες, ἐπὶ τῷ ὄρει νοερῶς, προκαθαρθέντες ἀνέλθωμεν, τῷ θαβωρίῳ Χριστὸν ἐποψόμενοι.

Ὦδὴ δ'
Εἰσακήκοα Κύριε

Μίαν φύσιν θεότητος, μίαν βασιλείαν καὶ κυριότητα, καταγγέλλον παμμακάριστε, τῶν ἐθνῶν ἀγέλας ἐσαγήνευσας.

Ἐπεβίβασε Κύριος, σὲ ἐν τῇ θαλάσῃ τοῦ βίου πάνσοφε, ὥσπερ, ἵππον συνταράσσοντα, τῆς πολυθείας πικρὰ ὕδατα.

Λόγῳ θεῖῳ ἐνέωσας, τὰς κεχερωμένας καρδίας πάνσοφε, κατασπείρας τὴν εὐσέβειαν, καὶ τῆς ἀληθείας τὴν ἐπίγνωσιν.

Θεοτοκίον

Παρθενίας κειμήλιον, καὶ τῆς ἀχωρήτου φύσεως σκῆνωμα, τὴν ψυχὴν μου φωταγώγησον, τὴν

έσκοτισμένην πολλοῖς πάθεσιν.

Ὡδή ε'

Ἴνα τί με ἀπόσω

Ὡς πολύφορον κλῆμα, ἢ ἀληθινὴ σὲ ἐξέτεινεν ἄμπελος, γεωργοῦντα βότρυν, τὸν προχέοντα οἶνον σωτήριον, ὃν πίνοντες Μάκαρ, οἱ συσχεθέντες ἀγνωσία, τῆς ἀπάτης τὴν μέθην ἀπέρριψαν.

Μαθητῶν δωδεκάδος, ὠφθης συμπληρῶν τὸν χορὸν τὸν μακάριον, ἐξ οὗ ὁ προδότης, ἑαυτὸν ἀπορρίψας ἐκέρδησε, τὴν Πικρὰν ἀγχόνην, κατὰ Χριστοῦ ἐπάρας πτέρναν, μυστολέκτα Ματθία Ἀπόστολε.

Ἄλας θεῖον ἐβλήθης, Μάκαρ εἰς τὸν κόσμον Ματθία Ἀπόστολε, σηπεδόνα πλάνης, ἐκκαθαίρων νοστίμοις διδάγμασιν, ἐκδιώκων νόσους, καὶ ἀπελαύνων μαλακίας, τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων πανεύφη με.

Θεοτοκίον

Τοὺς ἀμόρφους χιτῶνας, καὶ τὴν παλαιὰν ἐξεδύσατο νέκρωσιν, ὁ Ἀδάμ Παρθένε, τῷ ἀχράντῳ σου τόκῳ Θεόνομφε, καὶ στολὴν ἀγίαν, ἀληθινὴν μετημφιέστη, μηδαμῶς ρυπουμένην παθήμασιν.

Ὡδή ς'

Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ

Θεὸς ἐγένου θετός, ἐνώσει θεία θεούμενος, καὶ πρωτουργῶς ἐκ Θεοῦ, ἀκτῖνας δεξάμενος, πιστοὺς κατεφώτισας, καὶ τὴν γῆν ἀχλύος, τῶν εἰδώλων ἐξεκάθηρας.

Ἴδου σοὶ ὑποχωρεῖ, τῷ Μαθητῇ πᾶσα πρόρρησις, τῶν ἱερῶν Προφητῶν, αὐτόπτης ἐγένου γάρ, οὗ πάλα προήγγειλαν, ὑπουργὸς Ματθία, μιμητὴς τε καὶ Ἀπόστολος.

Θεοτοκίον

Ἁγίασμα νοητόν, καὶ ἄψαυστον ἰλαστήριον, λυχνίαν χρυσοειδῆ, καὶ τράπεζαν ἔμψυχον, τὸ ἄρτον βαστάσασαν, τῆς ζωῆς Παρθένε, οἱ πιστοὶ σε ὀνομάζομεν.

Ὁ Εἰμὸς

«Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ, πολλαὶ γὰρ αἱ ἀνομίαί μου, καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν, ἀνάγαγε δέομαι, πρὸς σὲ γὰρ ἐβόησα, καὶ ἐπάκουσόν μου, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου».

Συναξάριον

Τῆ Θ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Ματθία.

Στίχοι

- Ἐξῆλθεν ἀρθεῖς, Ἰουδὸς ἐπὶ βρόχου,
- Εἰσῆλθεν ἀρθεῖς, Ματθίας ἐπὶ ξύλου.
- Ἦρθη ἀμφ' ἐνάτη ξύλω ἠϊθεος Ματθίας.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, μνήμη τῶν Ἁγίων δέκα μαρτύρων, τῶν διὰ τὴν Ἁγίαν Εἰκόνα τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, τὴν ἐν τῇ Χαλκῇ πύλῃ, ἀθλησάντων, Ἰουλιανοῦ, Μαρκιανοῦ, Ἰωάννου, Ἰακώβου, Ἀλεξίου, Δημητρίου, Φωτίου, Πέτρου, Λεοντίου, καὶ Μαρίας τῆς Πατρικίας.

Στίχοι

- Ἐχθρὸν Θεοῦ κτείναντες ἄνδρες ἐννέα,
- Φίλοι γίνονται τῷ Θεῷ διὰ ξίφους.
- Ἐμοῦ τραχήλου Σῶτερ αἷμα προσδέχου,
- Μαρία φησὶν, ὡς τὸ μύρον Μαρίας.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, μνήμη τῆς Ἀθλήσεως τοῦ Ἁγίου μάρτυρος Ἀντωνίου.

Ὁ ὄσιος ἡμῶν Ψόης εὐχόμενος τελειοῦται.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, μνήμη τῆς εὐρέσεως τῆς ἀχειροποιήτου καὶ σεβασμίας Εἰκόνης τῶν Καμουλιανῶν, ἥπερ εὐρεσις συνεγράφη παρὰ τοῦ ἐν Ἁγίοις Γρηγορίου Ἐπισκόπου Νύσσης.

Ταῖς τῶν Ἁγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'

Παῖδες Ἑβραίων ἐν καμίνῳ

Χύσιν ἐξήρανας ἀπάτης, τὴ πλημμύρα σου τῶν λόγων τῆς σοφίας, καὶ χειμάρρους τρυφῆς, ἐπότισας τοὺς πίστει, ἀναβοῶντας ἔνδοξε, ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ῥώμη Θεοῦ παντοδυνάμω, ἐξησθένησαν ἐχθροῦ μηχανουργίαι, πρὸ προσώπου τῆς σῆς, Ἀπόστολε πορείας, καὶ διεθρύβη ὄρη τε, καὶ βουνοὶ τῆς ἀθείας.

Θεοτοκίον

Ἴδε ἦν ἔφησε Παρθένον, ἐν τῷ Πνεύματι ὁ μέγας Ἡσαίας, ἐν γαστρὶ τὸ Θεόν, συνέλαβε καὶ τίκτει, ᾧ μελωδοῦμεν, Κύριε, ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

ᾠδὴ η'

Ἑπταπλασίως κάμινον

Στόμα Θεοῦ γενόμενος, ἐκ τοῦ φάρυγγος ἤρπασας, τοῦ ἀνθρωποκτόνου, οὓς δεινῶς κατέπιε, καὶ βρώμα εἰργάσατο, τῆς ἑαυτοῦ κακίας σοφέ, καὶ διὰ λουτροῦ, ἀναγεννήσεως τούτους, προσήγαγες Κυρίω, μελωδοῦντας ἀπαύστως, Λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τοὺς τῆς ἀπάτης ἄξονας, τῆς κακίας τὰ ἄρματα, ἄρμα γεγονῶς, Θεοῦ τοῦ Λόγου ἔνδοξε, εἰς τέλος ἐλέπτυνας, εἰδωλικούς, προρρίζους τε, στήλας καὶ ναοὺς θεία δυνάμει καθεῖλες, ναοὺς δὲ τοὺς βοῶντας, τῆς Τριάδος εἰργάσω, Λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὀλογικὸς ἐπέφανεν, οὐρανὸς διηγούμενος, τοῦ μονογενοῦς, Θεοῦ δόξαν τὴν ἄρρητον, Μαθθίας ὁ πάνσοφος, ἡ ἀστραπὴ τοῦ Πνεύματος ὁ σαγηνευτὴς, τῶν πλανωμένων ὁ λύχνος, τῆς θείας φωταυγίας, τῶν ἀρρήτων ὁ μύστης, αὐτὸν ἐν εὐφροσύνῃ, ὑμνήσωμεν συμφώνως.

Θεοτοκίον

Ὑπερφυῶς συνέλαβες, ὑπὲρ λόγον ἐκήσας, τὸν Δημιουργόν, τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως, γενόμενον ἄνθρωπον, τὸν τοῦ Πατρὸς ἀχώριστον Δέσποινα ἀγνή, ᾧ μελωδεῖ πᾶσα κτίσις, οἱ παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμὸς

«Ἑπταπλασίως κάμινον, τῶν Χαλδαίων ὁ τύραννος, τοῖς θεοσεβέσιν ἐμμανῶς ἐξέκαυσε, δυνάμει δὲ κρείττονι, περισωθέντας τούτους ἰδὼν, τῷ Δημιουργῷ, καὶ Λυτρωτῇ ἀνεβόα, οἱ παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας».

ᾠδὴ θ'

Ἐφριξε πᾶσα ἀκοή

Φίλον σὲ ἔφη ὁ Σωτὴρ, τοῖς αὐτοῦ καθυπουργοῦντα προστάγμασι, Μάκαρ Ἀπόστολε, καὶ κληρονόμον τῆς βασιλείας αὐτοῦ, ἐν τῇ μελλούσῃ φοβερᾷ, ἡμέρα συγκάθεδρον, Μαθθία πάνσοφε, δωδεκάδος Μαθητῶν τὸ συμπλήρωμα.

Ἴστίω Μάκαρ τοῦ Σταυροῦ, διελθὼν τὴν ἀγριαίνουσαν θάλασσαν, τοῦ βίου ἔφθασας, πρὸς τοὺς λιμένας τῆς ἀναπαύσεως, καὶ ἀκροτάτῳ ἐφετῶν, χαίρων νῦν παρίστασαι, σὺν Ἀποστόλων χορῷ, δυσωπῶν ὑπὲρ ἡμῶν τὸν φιλόανθρωπον.

Λυχνία ὄντως χρυσαυγῆς, θρυαλλίδι τῇ τοῦ Πνεύματος λάμπουσα, ὄφθη ἡ γλώσσά σου, καταπιμπρώσα ἔκφυλα δόγματα, κατασβεννύουσα σοφέ, τὸ πῦρ τὸ ἀλλότριον, φῶς ἀπαστράπτουσα, τοῖς ἐν σκότει ἀγνωσίας καθεύδουσιν.

Θεοτοκίον

Ἐπαυσας μόνῃ γυναικῶν, τὴν ἀρὰν τῶν πρωτοπλάστων Θεόνυμφε, τὸν ἀπερίγραπτον, σαρκὶ τεκοῦσα περιγραφόμενον, ἐκαινοτόμησας θεσμοὺς φύσεως ἀμόλυντε, τὰ διεστώτα πρὶν, παραδόξω μεσιτεία σου ἤνωσας.

Ὁ Εἰρμὸς

«Ἐφριξε πᾶσα ἀκοή, τὴν ἀπόρρητον Θεοῦ συγκατάβασιν, ὅπως ὁ Ὑψιστος, ἐκὼν κατήλθε μέχρι καὶ

σώματος, Παρθενικῆς ἀπὸ γαστροῦ, γενόμενος ἄνθρωπος, διὸ τὴν ἄχραντον, Θεοτόκον οἱ πιστοὶ μεγαλύνομεν».

Ἐξαποστειλᾶριον
Τοῖς μαθηταῖς συνέλθωμεν

Ἰούδας ὁ παράνομος, αὐθαιρέτω τὴ γνώμη, ἀπορραγεὶς ἐκπέπτωκε, δωδεκάδος τῆς θείας, τῶν Ἱερῶν Ἀποστόλων, ἐκλογή δὲ τὴ θεία, Μαθθίας ὁ πανεύφημος, προκριθεὶς ἀντεισήχθη, ὡς Μαθητῆς, ὡς Χριστοῦ Ἀπόστολος, καὶ ὡς πᾶσαν, τὴν γῆν λαμπρύνας δόγμασι, τῆς Ἁγίας Τριάδος.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς

Πρὸ τοῦ Σταυροῦ σου Κύριε, Μαθητῶν τοὺς προκρίτους, λαβὼν μετεμορφώθης νῦν, ἐν Θαβῶρ τῷ ἁγίῳ ἐν ᾧ Μωσῆς καὶ Ἥλιος, παρειστήκεισαν τρόμῳ, δουλοπρεπῶς σοὶ Δέσποτα, συλλαλοῦντες, μεθ' ὧν σε, Χριστὲ Σωτῆρ, σὺν Πατρὶ καὶ Πνεύματι προσκυνοῦμεν, τὸν ἐκ Παρθένου λάμπσαντα, εἰς βροτῶν σωτηρίαν.

Εἰς τὸν Στίχον τῶν Αἰνῶν, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος β'
Οἶκος τοῦ Ἐφραθὰ

Ἐν ὀρειτῷ Θαβῶρ, ἡ τῆς Τριάδος δόξα, ἀναφανδὸν ἐγνώσθη, σοῦ μεταμορφουμένου, Σωτῆρ μου υπεράγαθε.

Στίχ. Σοὶ εἰσιν οἱ οὐρανοί, καὶ σὴ ἐστὶν ἡ γῆ.

Νεφέλη φωτεινὴ, φαιδρῶς ἐφαπλωθεῖσα, ἐν τῇ Μεταμορφώσει, κατέπληττε τοὺς θείους, τῶν Μαθητῶν ἀκραίμονας.

Στίχ. Θαβῶρ καὶ Ἑρμῶν ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀγαλλιάσονται.

Ἥλιος σὺν Μωσεῖ, παρέστησάν σοι Λόγε, ἐν τῇ Μεταμορφώσει, Πατῆρ δὲ ἐμαρτύρει, ἐξ οὐρανοῦ φθεγγόμενος.

Δόξα... Καὶ νῦν... Ὅμοιον

Εἶδον ἐν τῷ Θαβῶρ, Μωσῆς τε καὶ Ἥλιος, τὸν ἐκ Παρθένου Κόρης, Θεὸν σεσαρκωμένον, βροτῶν εἰς ἀπολύτρωσιν.

Καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.